

YLÄSALI

2015

1

Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

VALO KASVATTAA
HYVYYDEN,
OIKEUDEN
JA TOTUUDEN HEDELMIÄ.

YLÄSALI

2015 - 1

Tukholman Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 1 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5

Tiedonantoihin:
YLÄSALI-lehti

Sähköposti

falcoprofil@bredband.net

Toimituskunta

Ari Laitinen
08-756 80 48
Vieno Piironen
0171-534 02
Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net
Aram Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net

Taitto

Sinikka Mäkivierikko

Kansikuva:

Sinikka Mäkivierikko

Teksti

Ef. 5:9

Kotisivu:

www.ylasali.se

LÄHDE: GEO EPOCHE n:o 59 Die Zeit der Kreuzzitter

Ranskan kuningas Ludwig IX kuoli yhdellä viimeisistä ristiretkistä v. 1270. Aseellista pakkokäännytystä uskonnon varjolla harjoitetaan tänä päivänä vastakkaiseen suuntaan: kristittyjä pakotetaan muslimeiksi. Viime vuosisadalla vastaavanlaista tehtiin poliittisten ideologioiden nimissä, eikä pelko historian toistumisesta ole hävynnyt.

”Herra on rauha”

Ofran kaupungin asukkaat halusivat tappa Gideonin, koska tämä oli repinyt maahan Baalin alttarin. ”Puolustatko te Baalia? Tekö yritätte pelastaa hänet? -- Jos Baal on jumala, puolustakoon nyt itse itseään” (Tuom. 6:30, 31). Tätä Gideonin isän teesiä olisi kristittyjenkin kannattanut noudattaa ristiretkien (1096-1291) sijasta, sillä islamistien keskuudessa terrorihyökkäysten oikeutusta perustellaan tänäkin päivänä taisteluna ”ristiretkeläisten liittoutumaa” vastaan (*Geo Epoche* n:o 59).

Miksi joidenkin on vaikea luottaa jumalansa kykyyn pärjätä edes muutaman piirtäjän kynälle? Ruotsissa **Lars Vilks** elää jatkuvan tappouhan alaisena. Ranskalaisen satiirilehden *Charles Hebdon* toimitukseen tehdyssä terrori-iskussa 7.1.2015 kuoli 12 ihmistä. Eivätkö jumalat voisi itse selvittää välinsä, kuten Israelin Jumala Egyptin jumalien kanssa (2 Moos. 12:12; 4 Moos. 33:4)? Ihmisinä voisimme sillä aikaa elää rauhassa keskenämme ja rakentaa parempaa maailmaa kukin kohdaltamme.

Tavattuään Jumalan ”kasvoista kasvoihin” Gideon antoi rakentamalleen alttarille nimen ”Herra on rauha” (Tuom. 6:22-24). ”Minä, Herra, en muutu” (Mal. 3:6). – SM

Tuonne tahdon mennä!

Luin erästä vanhasta kirjasta seuraavaa: ”Valo katsoi alas maailmaan ja näki pimeyden. – Tuonne tahdon mennä, sanoi Valo. Rauha katsoi alas maailmaan ja näki sotaa. – Tuonne tahdon mennä, sanoi Rauha. Rakkaus katsoi alas maahan ja näki vihaa. – Tuonne tahdon mennä, sanoi Rakkaus. Ja niin tuli Valo ja loisti. Ja niin tuli Rauha ja antoi levon. Ja niin tuli Rakkaus ja antoi elämän.”

Tämä johdattaa meidät kristikunnan suurimpaan juhla-aikaan, pääsiäiseen. Jeesus todella saapui Tellukselle sanoen: ”Minä olen maailman valo” (Joh. 8:12). Hän lupasi myös jokaiselle seuraajalleen: ”Oman rauhani minä annan teille” (Joh.14.27). Hän, joka itse on Rakkaus, sanoo vielä: ”Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta” (Joh. 15:13). Juuri niin suurta rakkautta hän osoitti tällä maapallolla ollessaan – antoi henkensä, ”jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän” (Joh. 3:15).

Hiljentykäämme Pääsiäisen sanoman äärellä kiittämään siitä, että maailman Vapahtaja on *valo*, joka saapui antamaan meille *rauhan*, siunaavan läsnäolonsa jo täällä, ja kerran iankaikkisen *elämän*. Kiittäkäämme siitä, että ”Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme” (Joh. 1:14). Vapahtaja haluaa olla myös meille valona, rauhan tuojana, rakkauden ja elämän antajana. Siunattua pääsiäistä! – *Eeva-Liisa Vihermä*

Loukattu Kuningas

Ruotsin ulkoministeri **Margot Wallström** on saanut aikaan vakavan diplomaattisen kriisin lautoutuun (mielestään) ”totuuksia” Saudi-Arabiasta ja sen kuninkaasta. Tunteita on loukattu, mieliä pahoitettu, suurlähettiläitä vedetty pois, viisumeja evätty jne.

Tukholman kauppakamarin toimitusjohtaja **Maria Rankalla** sattuu olemaan ennestään voimassaoleva viisumi, joten hän aikoo matkustaa Saudi-Arabiaan. Hänen mielestään on tehtävä kaikkensa suhteiden normalisoimiseksi, ja se taas käy parhaiten paikan päällä (SvD 30.3.2015).

Niin taivaskin ajatteli. Taivaan suurlähettilästä

vain loukattiin pahemmin kuin Saudi-kuningasta, jota Wallström tuskin haukkui demonien riivamaksi samarialaiseksi tai huoran jälkeläiseksi (Joh. 8:41, 48).

”Te häpäisette minua”, Jeesus myönsi (Joh. 8:49), mutta ei katkaissut diplomaattisia suhteita Maahan, vaan perusti pysyvän, korkeimman tason, sisäpiirin kaikkiin salaisuuksiin perehtyneen edustuston maan päälle (Joh. 14:16, 17, 26; 1 Kor. 2:10).

Mikä taivaan Jumalassa on ”vikana”? Muut jumalat puolustavat kunniaansa räväkästi. ”Aina ja joka päivä – sanoo Herra – minun nimeäni pilkataan” (Jes. 52:5). ”Miksi jumalaton saa pilkata sinua, Herra?” (Ps. 9:13).

”Minuako he muka loukkaavat, eivätkö pi-

kemminkin itseään? Itsensä he häpäisevät” (Jer. 7:19). Tämä selittää, miksi Jumalamme ei ole arvovallastaan arka mielensäpahoittaja, joka vaatii puolustamaan kunniaansa hintaan mihin hyvänsä: hän näkee, että pilkka sanoo enemmän pilkkaajasta kuin sen kohteesta.

Ehkä myönteisissäkin asioissa on syytä varoa sanomasta, että teemme tämän tai tuon ”Jumalan kunniaksi”. Antaa Jumalan itsensä päättää, mikä milloinkin koituu hänen kunniaakseen.

Itsemme tähden kuitenkin voimme toteuttaa kehotusta: ”Kaikki, mitä teette, tehkää rakastavin mielin!” (1. Kor. 16:14). Sillä jopa Mr **Putinkin** tietää: ”Elämän tarkoitus on rakkaus” (*Iltaasanomat* 7.11.2014). – *SM*

On eri asia uskoa siihen, **mikä** Jeesus oli – hyvä esikuva ihmisenä, taitava pettaja, karismaattinen puhuja, Jumalan profeetta –, kuin uskoa siihen **kuka** hän oli. ”Ellette usko että minä olen se joka olen, te kuolette synteihinne” (Joh. 8:24).

Mihin pelastussuunnitelmaa tarvittiin?

Lucas Cranach Vanhemman (1472-1553) näkemys Aadamista ja Eevasta ratkaisuvalla hetkellä. Yksityiskohta maalauksesta n. vuodelta 1537.

Tehkäämme ihminen... kuvaksemme, kaltaiseksemme (1 Moos.1:26).

Jumala loi ihmisen järjelliseksi siveysolennoksi. Hän antoi ymmärryksen ja oikeuden tehdä vapaita valintoja, mahdollisuuden kehittää taitojaan, oppia koko ajan uutta. Hän antoi myös kyvyn ymmärtää syyn ja seurauksen lain. Hän ei halunnut luoda tyhmää robottia, vaan älyllisen olennon, jonka kanssa seurustella.

Oliko kuitenkin jotain, mitä Jumala ei voinut ihmisessä ymmärtää, koska oli Luoja, ei luotu?

Jo ennen luomista Jumala tiesi, miten synty tulisi muuttamaan täydellisen maailman. Ihmisestä tulisi rappeutuva, kuolevainen olento. Paholainen tekisi kaikkensa luomistyön tuhoamiseksi ja ihmisen erottamiseksi Jumalasta. Ihminen tulisi olemaan ahtaalla ja kärsimään synnin seurauksista. Hän heikentyisi fyysisesti ja henkisesti aikojen saatossa.

Miten Isä ja Poika mahtoivat keskustella tästä kaikesta? He katsoivat varmaankin asioita kaikista näkökulmista pienintä yksityiskohtaa myöten, sillä kaikki vaikuttaisi konaisuuteen.

Tietoisuus hyvän ja pahan välisestä taistelusta, jota koko maailmankaikeus tulisi seuraamaan, painoi raskaana Isän ja Pojan sydäntä. Mutta taistelu oli käytävä. Vain se antaisi mahdollisuuden pahan hävittämiseen ikuisiksi ajoiksi. Kun Lusifer enkeleineen näyttäsi langenneen luontonsa, ja kun synnin seuraukset näkyisivät maailmassa, rakkauden Jumala voisi istuutua tuomarin istuimelle.

Lausuessaan Jeesuksen nimen muslimit usein liittävät siihen saman fraasin kuin Abrahamin tai Mooseksen nimeen: ”Jumalan rauha ja siunaus olkoon hänen yllään”. Jeesuksen seuraajiin toivotus ei näytä ulottuvan. Onko vika seuraajissa?

Rakkauden Jumala on oikeudenmukainen

Kuinka Jumala voisi olla oikeudenmukainen? Entä jos Saatana sanoisi: ”Et tunne ihmisen heikkouksia. Et ole ollut kiusattu, heikko tai sairas. Vaikka sinulla on mielikuvitusta, kuten kaikesta luodusta näkee, et silti voi kuvitella, mitä on olla luotu olento. Oletko esimerkiksi joskus tuntenut itsesi riittämättömäksi jonkin asian edessä? Jos et, et voi tuomita oikeudenmukaisesti.”

Tästä syystä päätettiin, että Poika syntyi maailmaan ihmiseksi voidakseen tulla tuntemaan ihmislunnon heikkouden ja rajoittuneisuuden, kokemaan Saatanan hyökkäykset ja houkutukset, elämään ja kuolemaan ihmisenä, jotta voisi tarjota anteeksiantoa ja sovitusta ja näyttää maailmankaikkeudelle ja Saatanalle joukkoineen: Jumala on *sekä* armollinen *että* oikeudenmukainen tuomari.

Meidän ylipappimmehan, jos kukaan, voi ymmärtää vajavuusiamme, sillä häntä on koeteltu kaikessa sammalla tavalla kuin meitäkin koetellaan; hän ei vain langennut syntiin (Hepr. 4:15).

Ihmisen suhde Jumalaan

Ympärileikatkaa itsenne Herralle kuuluviksi, ympärileikatkaa sydämenne, te Juudan ja Jerusalemin asukkaat! Muuten minun vihani leimahtaa teidän pahojen tekojenne tähden ja palaa kuin tuli, eikä kukaan voi sitä sammuttaa (Jer. 4:4).

Aivan samoin kuin Jumala vetosi kansaansa muinoin, hän suostuttelee meitäkin sovintoon itsensä kanssa voidakseen siunata, antaa toivoa, antaa elämisen arvoisen elämän tässä ajassa ja ikuisen elämän kerran uudessa maassa.

Siellä tulemme vihdoin olemaan sellaisia, jollaisiksi meidät alunperin tarkoitettiin – ilman pahaa sosiaalista perintöä, tunnevammaisia vanhempia tai yhteiskuntaa, jossa raha ja tittelit määräävät ihmisen arvon.

Kuunteliko Israelin kansa? Ei! *Minun kansani on hullu, sanoo Herra. Se ei ymmärrä minua. Kaikki ovat kuin lapsia, eivät käsitä mitään. Pahaa he kyllä osavat tehdä, mutta hyvään he eivät kykene (Jer. 4:22).*

Tuntuu kuin Jumala olisi aivan pois sa tolaltaan surusta, repisi hiuksiaan ja valittaisi ääneen. Hän on tehnyt kaikkensa, antanut lupauksia siunaksista elämän arkeen ja juhlaan, kertonut hirveistä seurauksista, jos he eivät käänny hänen puoleensa, mutta mikään ei auta. Kansa on kuuro hänen vetoamuksilleen.

Kuuntelemmeko me, vai olemmeko mekin yhtä kuuroja? Haluatko *sinä* oppia ”ymmärtämään” Luojaasi? Saako Jumalan suru koskettaa sydäntäsi tässä ja nyt?

– Pirjo Sträte

Jumala on
antanut meille
iankaikkisen elämän,
ja tämä elämä on
hänen Pojassaan.
Jolla on Poika,
sillä on elämä.
Jolla ei
Jumalan Poikaa ole,
sillä ei ole elämää.
– 1 Joh. 2:11, 12

LÄHDE: NATGEOGR./Inside the Biblical World 2015

Giotto de Bondone: Jeesus ratsastaa Jerusalemiin (freskon osa), n. 1305.

RAKKAUDEN TIE

Joskus me ihmiset kamppailemme siimmässämme arvottomuuden tunteiden kanssa. Ehkä elämämme vastoinkäymiset ja kokemukset voivat ajaa siihen pisteeseen, että kyseenalaistamme, onko elämällämme mitään merkitystä, olemmeko rakkauden arvoisia.

James oli huonossa kunnossa oleva, epäonnistunut, Lontoon kaduilla asuva muusikko. Pahasti riippuvainen huumeista, koditon. Hän pohti, oliko hänen elämänsä enää elämisen arvoista.

Eräänä päivänä James tapasi kadulla kodittoman, aliravitun kissan. Kissa oli haavoilla katutappelon jäljiltä. Se etsiytyi Jamesin luo. Sairas kissa oli viimeinen asia, mitä James kaipasi vallitsevassa elämäntilanteessaan. Jostakin syystä hän kuitenkin heltyi, antoi kissalle nimeksi Bob, käytti kaikki säästönsä eläinlääkärikäynneihin ja hoiti kissan terveeksi. Kissa seurasi Jamesia kaikkialle. Hän jopa yritti päästä siitä eroon, mutta heistä tuli kuitenkin erottamaton katumuusikopari Lontoon katuelämässä.

Kuka auttoi ja ketä tässä kertomuksessa? Kissan seura ja avuntarve muistutti ehkä Jamesia siitä, että hänelläkin on merkitys. Bob-kissan kohtaaminen ja siitä huolehtiminen auttoi häntä uu-

teen alkuun elämässään. Tunnistan itseni tuossa haavoilla olevassa kissassa. Juuri sellaisia me ihmisetkin voimme olla. Kuljemme täällä elämässä, kannamme näkymättömiä tai näkyviä haavoja, karsimme aliravitsemuksesta. Hakeudumme toisten eläväisten seuraan saadaksemme apua, lämpöä ja rakkautta. Niiden antaminen muille puolestaan hoivaa omaa sydäntämme.

Kuka keksi rakkauden?

Luotiinko se? Monet etsivät, jopa jahtavat sitä. Kuinka monta laulua runoa, kirjaa on kirjoitettu rakkaudesta? Onko rakkautta olemassa? Voiko rakkautta luoda? Mistä se tulee? Riittääkö sitä kaikille? Mitä rakkaus oikein on? Intohimoinen vetovoima, kaipaus, yhteenkuuluvuuden tunne, turvallisuus, ilo, huolenpito, mustasukkaisuus, uskollisuus liitetään usein ihmisten väliseen rakkauteen. Sanassaan Jumala kuvailee rakkauttaan ihmisiä kohtaan samantapaisin ilmaisin.

Jumala kaipaa sinua

Kaipaus on tuttu tunne ihmisille. Etimmme kaipauksen täyttymystä monista asioista – ja petymme usein. Syvimmän kaipauksemme voi vain Jumala hengellään tyydyttää, kuten Daavid Psalmissa 62: kuvailee: *Odota yksin Jumalaa hiljaisuudessa minun sieluni, sillä hänessä on minun toivoni.*

Jumala on valinnut sinut

Me ihmiset haluamme kuulua sille, jota rakastamme. Emme halua, että rakkaudemme kohde koskaan unohtaa meitä. Jumala ei unohda. Jesaja 44:

Näin sanoo Herra, sinun Luojaasi, joka on muovannut sinut hamasta äidin kohdasta, hän, sinun auttajasi: Älä pelkää, palvelijani Jakob, sinä Jesurun, jonka minä olen valinnut.

Jumala haluaa sinun olevan turvallisella mielellä

Turvallisuudentunne on tärkeä läheisissä ihmissuhteissa. On ihanaa saada ko-

Minä pelastan
heidät, mutta
en jousella,
miekalla
enkä sodalla,
en hevosilla
enkä
sotavaunuilla.
– Hoos. 1:7

Nyt minä osoitan
teille tien, joka on
verrattomasti
muuta parempi.
– 1 Kor 12:31

Ranskan kuningas Filip II valvomassa Akkonin antautumista v. 1191. Ristiretkeläiset menettivät tämän viimeisen linnakkeensa takaisin muslimeille vuonna 1291.

kea olevansa turvassa ja rakastettu, eikä tarvitse pelätä. Jotkut joutuvat kuitenkin kokemaan hylkäämistä. Ehkä he luulevat Jumalankin heidät hylänneen?

Sion sanoo, ”Herra on minut hyljännyt, Herra on minut unohtanut.” Unohtaako nainen rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda. Katso, kämmeniini olen sinut piirtänyt: sinun muurisi ovat aina minun edessäni (Jes 49:14–16).

Jumala iloitsee sinusta

Kupliva ilo, ”perhosia vatsassa” – niinkin voisi kuvailla rakkaudellisia tunteita. Mistä voi tietää, että Jumala iloitsee meistä?

Herra, sinun Jumalasi, on sinun keskeäsi, hän on pelastava sankari. Hän iloitsee sinusta suuresti, hän tyynnyttää sinut rakkaudessaan, riemuiten hän sinusta riemuitsee (Sef 3:17).

Jumala huolehtii sinusta

Luukkaan evankeliumin 15. luvusta voimme lukea: *Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa niistä yhden, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää erämaahan ja lähde etsimään kadonnutta, kunnes löytää sen. -- Samoin*

on taivaassa suurempi ilo yhdestä syntisestä, joka kääntyy, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse.

Jumala ei halua luopua sinusta

On aika tavallista että me ihmiset jouddumme kamppailemaan ihmissuhteissamme, jotta ne pysyisivät kasassa. Emme haluaisi menettää toisiamme.

Jaakob 4:1-5 kuvailee tätä kamppailua: *Ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan. Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, hänesitä tulee Jumalan vihollinen. Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: ”Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka on pannut meihin asumaan”?*

Jumala pitää lupauksensa

Kun me ihmiset rakastumme, lupaamme mielellämme toisillemme hienoja asioita, mutta lupauksia on usein vaikea pitää. Voimme hetkellisesti olla aivan varmoja päätöksistämme, mutta seuraavassa hetkessä huomaamme olleemme väärässä.

2. Korinttilaiskirje 1:19–20 vakuuttaa: *Eihän Jumalan Poika, Jeesus Kristus, -- tullut ollakseen ”kyllä” ja ”ei”, vaan hänessä tuli ”kyllä”. Niin monta kuin on*

Jatkuu sivulla 8

Jumalan lupausta, ne ovat hänessä ”kylä” (2 Kor. 1:19-20).

Jumala siis rakastaa sinua/minua, kaipaa sinua/minua yhteyteensä, hän iloitsee sinusta/minusta, haluaa tarjota turvaansa sinulle/minulle, haluaa huolehtia sinusta/minusta. Hän ei halua luopua sinusta/minusta, hän ei halua sinun/minun kääntävän selkäänsä hänelle. Hän on uskollinen lupauksilleen.

Jumala näkee menneisyytemme, nykyhetkemme ja tulevaisuutemme, elämämme rikkinäisyyden, haavamme, sen mitä toivomme, kaipaamme. Hän kohtaa katseemme rakkaudellisella katseella.

Häntä haavoitettiin meidän rikkomus-temme tähden, runneltiin meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällään, että meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa kautta meidät on parannettu (Jes. 53:4-6).

Kaikesta päätellen rakkaus on eräs merkittävimpiä asioita elämässämme. Onko olemassa jokin tyhjentävä rakkauden määritelmä?

KÄSKYT ”ÄLÄ TEE AVIORIKOSTA”, ”ÄLÄ TAPA”, ”ÄLÄ VARASTA”, ”ÄLÄ HIMOITSE”,
SAMOIN KAIKKI MUUTKIN, VOIDAAN KOOTA TÄHÄN SANAAN:
”RAKASTA LÄHIMMÄISTÄSI NIIN KUIN ITSEÄSI.”
RAKKAUS EI TEE LÄHIMMÄISELLEEN MITÄÄN PAAHA.
NÄIN RAKKAUS TOTEUTTAA KOKO LAIN.
– ROOM. 13:9-10

Rakkauden anatomia

1 Kor. 13:4-8

Mitä rakkaus on/tekee (+):

- + kärsivällinen
- + lempeä
- + iloitsee totuuden voittaessa
- + kaiken se kestää
- + kaikessa uskoo
- + kaikessa toivoo
- + kaiken se kärsii
- + pysyy
- + on suurin

Mitä rakkaus ei tee (-):

- ei kadehdi
- ei kersku
- ei pöyhkeile
- ei käyttydy sopimattomasti
- ei etsi omaa etuaan
- ei katkeroidu
- ei muistele kärsimäänsä pahaa
- ei iloitse vääryydestä
- ei koskaan katoa

1 Kor. 13:4-8 kuvaa rakkauden olemusta. Kenen rakkaudesta Paavali puhuu? Ihmisten rakkaudesta toisiaan kohtaan? Jumalan kyllä kehottaa meitä rakastamaan toisiaamme pyyteettömästi: *Rakkaani, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta. Jokainen joka rakastaa, on syntynyt Jumalasta ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus (Joh.4:7, 8).* Mutta jos paratiisissa edes yhden puun rauhaan jättäminen ei onnistunut (kuinka vaikeaa se oikeasti oli?), voiko olettaa, että rakastaminen sujuu sen paremmin?

Jos Paavali ei kuvaile ihmisten kykyä rakastaa toisiaan, mistä on kyse? *Siinä on rakkaus – ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi. (1 Joh. 4:10).*

Oletko oppinut tuntemaan tämän rakkauden? Se rakkaus ei koskaan loppu. Se on tarjolla jokaiselle, sitä riittää kaikille.
– Riikka Jääskeläinen

Raamatuntekstit *Raamattua Kansalle* -käännöksen (2012) mukaan.

Minä puhun vain siitä,
minkä profeetat ja Mooses
ovat ennustaneet tapahtuvan,
en mistään muusta,
puhun siitä,
että Messiaan
tuli kärsiä kuolema
ja ensimmäisenä
nousta kuolleista
sekä
julistaa valon sanomaa
niin meidän kansallemme
kuin muillekin kansoille.
– Apt. 26:22-23

Jumalani

Hän tulee minua vastaan.
Kun Häneen katson,
tunnen riemua ainoastaan.

Hän uudisti sisimpäni täällä.
Hänet kerran kohtaan pilvien päällä.

Menen häntä vastaan.
Kun Häneen katson,
tiedän Hänen rakastavan lastaan.

– Maija Kupiainen

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Outo asia

Sivistynyt, älykäs tyyppi. Mies siteeraa ulkomuistista kreikkalaista runoutta. Ei hän ihan tyhmä voi olla... Aikansa kuunneltuaan ateenalaiset totesivat: ”Taitaa olla vieraiden jumalien julistajia” (Apt. 17:18). Mutta koska sellaisetkin saattoivat olla ”jonkin tiedojyvän” noukkineita, Paavali kutsuttiin Areiopagille tekemään tarkempaa selkoa asiastaan. ”Mikä on se uusi oppi, jota sinä julistat? Me olemme kuulleet sinun puhuvan perin outoja asioita. Mistä oikein on kysymys? Sen haluaisimme tietää” (Apt. 17:19, 20).

Outoa Paavalin julistamassa evankeliumissa ei ollut Jeesuksen jumalallinen alkuperä (Apt. 9:20), olihan ihmisen mieltäminen jumalaksi antiikin kulttuurissa hyvinkin tuttua. Hallitsijat perustivat legitimizeettinsä jumalista polveutumiseen. Paavalia itseään luultiin Lystrassa Hermeksen, ja työtoveria, Barnabasta, Zeuksen inkarnaatioksi (Apt. 14:11, 12).

Jumaluus Luojana ei sekään ollut vieras ajatus, eikä tuomio (Apt. 14:16-17; 17:24-31). Uskoivathan jo muinaiset egyptiläiset joutuvansa kuoltuaan ”punnittavaksi”.

Mikä siis oli se ”perin outo” asia, joka muutti ateenalaisten uteliaisuuden ivaksi? ”Jotkut ivailivat Paavalia, kun kuulivat hänen puhuvan *kuolleiden ylösnousemuksesta*” (Apt. 17:32). Naurettavalta se on varmasti tuntunutkin: hehän uskoivat, että sielu on automaattisesti kuolematon, ja jos ruumis (kuten Platon opetti) oli sielua kahlitseva ihmisyyden alempi taso – miksi palata sille asteelle?

Kuitenkin Jeesus ilmestyi konkreettisenä, tunnistettavana (ja tunnusteltavana) olentona useaan otteeseen 40 päivän aikana lähipiiriin lisäksi ”samalla kertaa yli viidellesadalle veljelle” (1. Kor. 15:6) ja ”monin kiistattomin todistein osoitti kuolemansa jälkeen olevansa elossa” (Apt. 1:3). Sen todistajaksi Paavali häpeämättä lukeutui. Entä me? – SM

Huippu & Kokemus

Edessä oli viimeinen kiipeilyosuus Kilimanjaron, lähes kuuden kilometrin korkuisen vuoren, valloittamiseksi. Kuusi tuntia suoraa nousua. Vuoren harjalle oli määriä ehtiä ennen auringon nousua. Otsalamppujen jono pimeässä yössä näytti reittiä. Oppaan selän takana kulkiessa ei tarvinnut pelätä, vain seurata perässä.

Ensimmäinen tunti meni hyvin helppokulkuista kalliota tai sorapolkua. Toisen tunnin aikana sain lainata seuralaisen kävelysauvoja. Kolmannella tunnilla alkoi väsymys kalvaa kehoa. Piti pysähtyä juomaan teetä ja syömään keksejä muutamaan otteeseen. Sitten hengitys alkoi vaikeutua. Oli pysähdyttävä 5-10 metrin välein.

Seuralaiseni toisen oppaan kanssa oli jo mennyt menojaan. Onneksi minulle oli annettu oma opas täksi yöksi. Jäätävän kylmä tuuli puhalsi läpi untuvatakini, mutta oppaallani oli toinen takki varalla. Sain lainata sitä. Yritimme taas päästä muutamia metrejä eteenpäin. Keuhkoni panivat vastaan.

Voimat loppuivat. Oli etsittävä uusi kivi, jolle istuutua.

Minun oli pakko kertoa oppaalle astmastani. Tiesin, ettei keuhkosairaiden olisi pitänyt tälle reitille lähteä, mutta en halunnut antaa tämän tiedon estää uutta kokemusta...

En halunnut antaa periksi näinä yön pimeinä, kylminä ja erittäin raskaina hetkinä. Nuori tansanialainen oppaani oli ystävällinen ja kärsivällinen. Hän kulki edelläni, piti kädessä ja osittain veti minua perässään kiivetessämme lähes suoraa kallionseinämää ylöspäin noin viiden kilometrin korkeudelta lähes kuuden kilometrin korkeuteen.

Välistä suljin silmäni ja vain annoin oppaan viedä. Kun lopulta pääsimme ensimmäiselle huipulla olevalle tasan-teelle (Stella-point), olin mielestäni päättänyt etten jatka eteenpäin. Oppaani ei kuitenkaan luovuttanut. Hän talutti minut kohti lopullista päämäärääni, Uhurun huippua (5895 m). Tapahtuma ikuistettiin valokuviiin kädet voitonmerkkiin nostettuina. Ilman opasta en olisi päässyt sinne. Omat voimani eivät olisi riittäneet.

Ajattelen niitä, joille elämän perusarvoksi on muodostunut omin voimin, omin avuin selviäminen.

Me suomalaiset olemme sisukasta kansaa. Sodan jälkeiset vuodet ovat opettaneet meille ja vanhemmillemme, että periksi ei anneta. Miten kansakuntamme olisi muutoin selviytynyt näistä vaikeista vuosista?

Yhteiskuntamme arvostaa selviytyjiä ja voittajia. Häviäjät jäävät huomiotta. Ne, joiden elämää varjostaa epäonnistumiset, sairaus ja voimattomuus, eivät useinkaan pääse etusivuille.

Olemmeko me näitä voimakkaita, kilpailuhenkisiä ja voittajia? Olemmeko niitä jotka selviävät omin avuin vuorelle kuin vuorelle?

Voimakkuudessa ei ole mitään hävettävää, päinvastoin. Tarvitsemme voimakkaita miehiä ja naisia, jotka ottavat paikkansa yhteiskunnassa, seurakunnassa ja kodeissa ruumiillisen, henkisen ja hengellisen hyvinvoinnin kohottamiseksi. Mutta nekin, joiden voimat ovat vähenemässä, voivat yhtä lailla toimia toisten auttamiseksi omien voimavarojensa puitteissa.

Vaikka olisit raihnainen, vanha eläkeläinen, voit rohkaista nuorempia ottamaan paikkansa tässä maailmassa ja rukoilla heidän puolestaan. Jumala haluaa näyttää sinulle, missä sinä parhaiten voit palvella lähimmäisiäsi ja Jumalaa.

Jos olet saanut syntymälahjana paljon voimia, viisautta tai taitoa moneen asiaan, voit aivan varmasti kykyjä käyttäessäsi kasvaa ja kehittyä ihmisenä ja suorittaa yhä suurempia töitä Jumalan valtakunnan edistämiseksi. Sadat ja tuhannet voivat tulla siunatuiksi sinun kauttasi. Älä piilota

Perillä! Mutta onko plastiikkakirurgi Eya LeWartien (vas.) kiipeäminen Kilimanjaron, Afrikan korkeimman vuoren, huipulle selviytymis- vai selviytymättömyystarina? Päätit se.

voimavarojasi kuin se palvelija, jonka mielestä hänen yksi talenttinsa ei ollut minkään arvoinen. Jumala voi käyttää meitä, jos annamme Hänelle siihen tilaisuuden ja valtuudet.

Olemme erilaisia. Paavali kirjoitti, miten toiset ovat silmänä, toiset kätenä ja toiset jalkoina. Jos kaikki olisivat silminä kuinka silloin voisimme kävellä, jos kaikki jalkoina kuka tekisi käden tehtävät?

Kukaan meistä ei ole täydellinen. Vahvuutta on se, että ymmärtää ja hyväksyy oman rajallisuutensa ja kunnioittaa toisia huolimatta heidän puutteistaan.

Voimakkaiden tai menestyvien ihmisten rinnalla voi kuitenkin välistä tulla ajatus: Miksen minäkin ole saman arvoinen? Samaan kykenevä? Samaa arvonantoa ja suosi-

ota nauttiva? Miksi olen vain isovarvas, kun tuo toinen on kaunis, sähköyvä silmä?

Jumalan edessä olemme kaikki samanarvoisia huolimatta siitä mikä ihmisten keksimä titteli nimemme edessä on, kuinka pitkä koulutus takanamme on tai missä virassa toimimme. Olemme kaikki vain ihmisiä huolimatta siitä, kuinka hienoihin merkivaatteisiin pukeudumme, minkä arvoista autoa ajamme tai kuinka kalliissa luksusasunnossa asumme. Huolimatta siitä, olemmeko omin avuin kiivenneet Kilimanjaron huipulle, vai vain oppaan avulla saavuttaneet huipun.

Kun kerran seisomme Jumalan edessä Hänen valtakunnassaan, ei kukaan meistä voi ylpeillä päässeemme sinne omin voimin. Ainoastaan Oppaamme Jeesuksen kädestä pitävä, vetävä ja kantava voima on taannut meille voiton. Hänen kuolemansa puolestamme on voittomme perusta. Voitonmerkit ovat Hänen kädessään läpi ikuisten aikojen. Armosta. Ette itsenne kautta. Se on lahja. Ette tekojen kautta. Ettei *kukaan* kerskaisi (Ef.2: 8-9).

Tämä voi olla elämämme huippukokemus jo tänään.

– Eya LeWartie

Pitääkö kirkossa voida ”viihtyä” Millä keinoin Kenen ehdoilla

Jos nykyään jollekin pastorille tapahtuu seksuaalinen lankeemus, tapaus nousee varmasti iltapäivälehtien lööpeiksi. Entä jos koko kirkko olisi prostituution pesäpaikka? Miten pitkälle jumalanpalveluksessa voi mennä ihmisten viihdyttämiseksi?

Sanat ’prostituoitu’ ja ’prostituutio’ esiintyvät Vanhassa Testamentissa yli sata kertaa. Useimmiten on kyse vertauskuvallisesta prostituutiosta, epäjumalanpalveluksesta, jota verrataan aviorikokseen, mutta noin tusina tekstejä puhuu pyhäköprostituutiosta, ja muutama muu tavallisesta prostituutiosta.

Mitä tapahtui?

Prostituutiota ei ilmennyt ainoastaan uhrikukkulloilla (1 Kun 14:22-24), vaan aika ajoin myös Jerusalemissa, jopa Heran tempelin alueella. Profeetat eivät turhaan valittaneet Jahven palveluksen turmeltuneisuutta (Hoos 4:10-14, Miika 1:7). Kuningas **Asa** pyrki puhdistamaan jumalanpalveluksen haureutta harjoittavista pyhäköpalvelijoista, mutta työ jäi ilmeisesti kesken, koska hänen poikansa **Joosafat** joutui tekemään saman uudelleen (1 Kun 22:46). Pysyvämpään tulokseen pääsi vasta **Joosia** monta sukupolvea myöhemmin (2 Kun 23:6-7).

Miksi?

Ilmiötä selitetään Lähi-Idässä laajalti vallinneella hedelmällisyyskultilla. *Hieros gamos*, pyhän avioliiton rituaali, kuului osana niin **Baal-** kuin **Tammus-**jumalankin palvelontaan. Samantapaisia riteitä oli myös **Molokin** ja egyptiläisen asiantorvaisen, suipponokkaisen ja haarahäntäisen **Seth**-jumalan palveluksessa.

Seksiaktin sisältävä juhla kerran vuo-

nessa ei kuitenkaan selitä sitä, miksi temppelit olivat täynnä prostituoituja vuoden ympäri. Yksinkertaisempi selitys löytyy 4 Moos 25:1-9, jossa kerrotaan, kuinka moabilaiset neitokset kutsuivat Israelin nuoria veljiä villiin **Baal-Peorin** juhlaan.

Ajatellaanpa tämän päivän tavallisia nuoria miehiä tavallisen kaupungin kadulla kirkon nurkalla miettimässä, mitä tehdä. Seurakuntalainen kutsuu iltakirkkoon, lupaa hengellistä laulua, puheen ja kasvisruokanyttärit. Paikalle tulee pari vauhdikkaan näköistä neitosta ja kutsuu bileisiin, joissa on luvassa seksikkäitä tyttöjä, pauhaava disko, tanssia, viinaa ja ruokaa. Taitaisi kirkko jäädä toiseksi.

Jostain tämän suuntaisesta oli kyse. Tällainen oli antiikin kulttien todellinen luonne. Ymmärsin tämän, kun Libanonissa asuessamme kävimme **Baalbekin** temppeleiraunioilla.

Jumalanpalvelus Baalbekissa

Muinaisessa Baalbekissa jumalanpalvelija nousi jättimäiseen temppelekompleksiin suuria portaita. Portilla temppelepalvelija kysyi, mitä vieras halusi tällä kertaa uhrata: lammasta, kanaa, nautaa vai jotain muuta. Sen jälkeen tulija ohjattiin temppelepihalle, jonne hänen tilaamansa uhrieläin noudettiin loivaa portaikkoja pitkin alakerran valtavista talleista. Uhraajan tarkastettua eläimen se teurastettiin toisella kahdesta mummonmökkin kokoisesta alttarista.

Osa lihasta erotettiin vietäväksi temppelele keittiöön. Uhraaja seurueineen johdettiin johonkin sievistä temppelepihan patsailla koristelluista syvennyksistä odottamaan ateriaansa sillä aikaa kun pappi poltti uhrin ja toimitti siihen liittyvät rituaalit.

Hyvän aterian jälkeen jatkettiin noin sadan metrin matka massiiviseen **Jupiterin** temppeleihin, missä sijaitisi suuri, avoin näyttämö kuvaelmia tai kuoroesityksiä varten.

Sairaille löytyi kyllä temppeelialueen kaukaisimmalta nurkalta satoja neliöitä käsittävät parantajien vastaanottotilat, mutta normaali reitti kulki suoraan **Baccuksen** temppeeliin, jonka ovenpielien kohokuvat (viinirypäleterut ja unikon siemenkotelot/kukat) paljastivat rakennuksen käyttötarkoituksen. Päihteiden lisäksi tarjolla oli silmänruokaa, mikäli korkealla esiintymislavalla tanssivia, vähäpukeisia neitosa voi sellaiseksi kutsua.

”Jumalanpalvelus” sisälsi siis aterian seudun parhaassa ravintolassa, teatteria tai musiikkiesityksen ja jatkot yökerhossa. Ei siinä kuitenkaan vielä kaikki: poistumisreitti kulki Venuksen temppeelin kautta, jossa 4000 prostituotua tarjosi palveluitaan.

Viihdettä vai hurskautta?

Näihin ”jumalanpalveluksiin” matkustettiin satojen kilometrien päästä. Vaikuttimet tuskin olivat kovin hurskaita. Kristillisellä ajalla kirkkoisät pitivät temppeeliprostituutiota pakanuuden muodoista jyrkimmin vastustettavana. **Eusebios Kesarealainen** (275-339) syytti miehiä siitä, että nämä sallivat omien vaimojensa ja tyttäriensä palvelulla Baal-bekin temppeleissä.

Näkökantani saattaa olla yksipuolinen, mutta mielestäni arkeologinen tutkimus tukee tulkintaa, että pakanatemppealien suosion perustana oli viini, laulu ja naiset – viihde hurskauden sijaan.

Tämä oli ajan tapa. Se loi paineita israelilaisille tehdä pyhistä paikoistaan yhtä ”hyviä” kuin naapurikansoilla. Jumalanpalveluksen haluttiin olevan relevantti ja mielekäs aikalaisille. Ehkä haluttiin kilpailla kauneudessa ja houkuttelevuudessa ympäröivien Baalin temppealien kanssa.

Perimmäinen syy oli kuitenkin Jumalasta vieraantuminen. Ei oltu varauksetta Herralle antautuneita. Käsitys Jahveuskon luonteesta oli hämärtynyt. Siitä

seurannut tyhjyyden ja tarkoituksettomuuden tunne johti kompromisseihin ympäristön kanssa ja lopulta käytäntöihin, jotka olivat niin kaukana kuin olla saattoi oikean uskon perusolemuksesta.

Entä nyt?

Siinä missä prostituutio rikkoi selvää lakia (5 Moos 23:18, 19)*, nykyään, kun keskustellaan musiikista tai muista jumalanpalveluskäytännöistä, puhutaan usein asioista, joihin ei etsimälläkään löydy yksiselitteistä Raamatun ohjetta. On monia käytäntöjä, joita Raamattu ei määrää ja joita siksi voidaan pitää inhimillisinä pikemminkin kuin raamatullisina. Kaikissa kirkoissa on jonkinlaista paikkaan ja aikaan sidottua kulttuurin makua.

Mutta kyse ei ole niinkään kulttuurista, rytmeistä, musiikista, taidemuodoista tai jumalanpalvelusmenoista sellaisenaan, vaan pikemminkin piittaamattomuudesta siitä rajasta, jonka Jumala Kristuksessa on piirtänyt oman valtakuntansa ja maailman välille. Oikea jumalanpalvelus ei tee kompromisseja viihteelle tunnusomaisten, mutta Jumalan valtakunnalle niin vieraiden elementtien kanssa.

Palvelemme Jumalaa, jonka ihmiseksi tulemisen tarkoitus oli tarjota elämä ja yltäkylläisyys (Joh. 10:10). Tylsät jumalanpalvelusmuodot eivät ole yltäkylläisyyttä. Yhteisen hetken Herran edessä on tarkoitus olla juhlaa, jossa jokainen osallistuja voi kuulla ”Isän äänen”, saada musiikista, rukouksesta ja sanasta ohjausta, joka uudistaa ja vahvistaa hengellisesti.

Tässä jokainen kristillinen yhteisö voi parantaa toimintatapojaan.

– Kai Arasola

*) ”Kukaan israelilainen nainen tai mies ei saa ryhtyä harjoittamaan haureutta minkään jumalan kunniaksi. Haureudesta saatua palkkiota, olipa se maksettu naiselle tai miehelle, ei saa viedä Herran, teidän Jumalanne pyhäkköön minkään lupauksen täyttämiseksi. Se on iljetys Herralle” (5 Moos 23:18, 19).

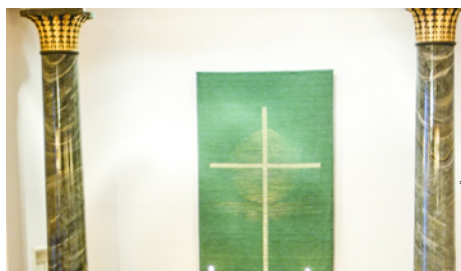
*Tunnelgatan 25 (nyk. Olof Palmes g.) ”sil-
loin ennen”. Ikkunat katossa ovat nykyisin
vain kattoa. Katolla oli aikoinaan seura-
kuntakoulun (1924-1942) koulupiha.*

25:an* 90 vuotta

Tukholman ruotsalaisen adventiseura-
kunnan kirkkorakennus täytti 90 vuotta.
Juhlaesitelmässään 28.3.2015 **Yvonne
Öster Johansson** kertoi kirkon vaiheista,
mm. hanketta huomattavalla summalla
tukeneesta Ester Gillestä, joka vuosia
myöhemmin ensimmäistä kertaa osaksi
rahoittamaansa saliin astuessaan aivan
huikaistui: – Oooh!

Tunnettu arkkitehti (adventisti) **Wal-
demar Johansson** sijoitti rakennukseen
symboliikkaa Israelin temppelistä, mm.
kaksi pylvästä edessä. Salomon aikaan
niillä oli nimet: Jakin (’hän lujittaa’) ja
Boas (’hänessä on voima’) (1. Kun 7:21).
Nuorten keräyskampanjan ansiosta kirk-
koon saatiin urut 1950-luvulla. Toisen
maailmansodan aikana Pohjois-Euroo-
pan osaston päämaja toimi Tukholmassa.
Avustuspalvelu oli mittavaa: tonneittain
tavaraa lähti etupäässä Suomeen ja Sak-
saan. Pakolaisille välitettiin passeja, vii-
sumeita, matka-avustuksia, työtä, asun-
toja. Saman katon alla on toiminut myös
Skandinaviska Bokförlaget, Kirjeellinen
Raamattuopisto ja Itä-Pohjolan unioni,
josta Suomi myöhemmin erosi. ”Se oli
suuri menetys – olihan meillä ollut iloa
monesta palavasta ja karismaattisesta
suomalaisevangelistasta täällä”, Yvonne
pahoitteli. Suomalaisia seurakuntalaisia
jäi – ja on yhä. Kuten monen muun maan
kansalaisia. ”Osinkoa Ruotsin lähetys-
työn sijoituksista” Afrikkaan, Etelä-
Amerikkaan, Kiinaan, Lähi-Itään...

–Yvonne Öster Johansson/toim. SM

KUVA: SINIRKA MAKIVERKKO

*Pylväiden kapiteelit avautuvat kuin lei-
päköröt mannaa vastaanottamaan. Kuva-
kudos vie vihreille niityille. Alkuperäinen
Kristus-kuva on jäljellä seinälevyn takana.*

Yksi parhaita elämänvaiheita

Kirjatoimi oli pitkään haaveillut oman
kirjapainon perustamista, koska oli vai-
kea löytää Suomessa kirjapainoa, joka
tilaustöittensä ohessa olisi pystynyt tai
halunnut vastata kirjaevangelistojen
lyhyeen, kesäaikaan ajoittuvien, yl-
lättävästi vaihteleviin myyntimääriin.
Kirjatoimella oli rahoitus kirjapainon pe-
rustamista varten jo 1940-luvulla, mutta
varat tarvittiin silloin Toivonlinnan uu-
teen koulurakennukseen. Seuraava mah-
dollisuus tuli 1950-luvun jälkipuoliskol-
la, kun Kirjatoimi osti ydinosaan Ketaran
tilasta Aitolahdessa (1955) ja ryhtyi ra-
kentamaan myös kirjapainotilat sisältä-
vää uutta toimitaloa itselleen.

Suomi kuului Itä-Pohjolan unioniin
(Itä-Pohjolan liittokonferenssi) vuoden
1955 kesään asti, jolloin Suomi päätti
muodostaa oman unionin. Erään syyn
eroon mainitaan olleen se, että suoma-
laiset eivät olleet tyytyväisiä omaan ase-
maansa yhteisen unionin hallinnossa.

Ero ei kuitenkaan estänyt Kirjatoimen
toimitusjohtajaa **Aarne Unholaa** 1959
solmimasta läheisiä yhteyksiä Ruotsin
kustannusliikkeeseen, Skandinaviska
Bokförlageettiin, ja erityisesti kirjapainon
norjalaiseen johtajaan, **Erik Arneseniin**.

En tiedä minkälainen kartoitus mah-
dollisista kirjapainoalan ihmisistä tehtiin
– oliko muitakin kuin minä –, minuun
kuitenkin otettiin yhteyttä. Olin toiminut
useita vuosia offsetpainoissa Tampereel-
la. Suomessa oli päätetty alkaa kohopai-
notekniikalla. Olinko halukas saamaan

kohopainotekniikkaan ja kirjapainon johtamiseen liittyvää koulutusta Tukholmassa?

Hiukan ihmettelin kohopainotekniikan valitsemista, josta oltiin jo siirtymässä offset-tekniikkaan (Kirjatoimikin, seitsemän vuotta myöhemmin). Vastasin kuitenkin myöntävästi ja matkustin Tukholmaan 1959. Kuukautta myöhemmin sinne saapui **Jouko Kuivisto**, joka keskittyi kone- ja käsilatomon taitojen oppimiseen.

Asuimme Tukholmassa viettämämme kaksi vuotta alivuokralaisina erään leskirouvan huoneistossa Markvardsgatanilla, lähellä kaupunginkirjastoa. Meillä oli yksi huone ilman keittomahdollisuutta, joten pääasiassa söimme ulkona. Aamiaseksi söin melkein joka aamu kauraryynejä maidon ja puolukan kanssa. Vuosikymmeniä jälkeekin päin minulle tuli puolukan maku kielelle, kun kuulin väderleksraportin ruotsinkielellä, sillä syödessäni kauraryynejä radio oli aina auki, ja sieltä tuli aamuisin säätiedotus.

Kirjapainon henkilökunta muodostui nuorista aikuisista, jotka ottivat meidät erittäin hyvin vastaan. Heidän kanssaan oli mitä miellyttävintä työskennellä. Kaikki toimivat myös aktiivisesti seurakunnassa. Vaikka Tukholman seurakunnassa oli muitakin suomalaisia, meillä ei ollut omaa ryhmää muistaakseni edes sapatin raamatuntutkistelujen aikana.

Itse osallistuin aktiivisesti musiikki-toimintaan, lähinnä laulamiseen kuorossa ja joskus yksinkin eri tilaisuuksissa. Otin laulutunteja sikäläisessä musiikkiopistossa, ja Tukholman Filharmonian konsertteihin minulla oli kausikortti.

Kuoro osallistui kokousarjoihin ja teki joskus vierailuja naapuriseurakuntiin. Muistan erään vierailun Norrköpingiin, jossa **Herbert Blomstedt** säesti seurakunnan yhteislaulut. Hänen isänsä oli seurakunnan pastori, hän itse paikallisen sinfoniaorkesterin kapellimestari. Taisi olla hänen ensimmäinen vakituinen pestinsä. Olin nähnyt hänen aikaisemmin vierailevana kapellimestarina johtavan Tukholman filharmonikkoja.

Hengelliseen elämäni liittyi myös vahva muisto kokemuksesta, jonka sain lukiessani Ellen G Whiten kirjaa *Aikakausien Toivo*. Luin sen ruotsinkielellä.

Melko alkuvaiheessa **Lasse Melto** saapui Tukholmaan, IBM:n palvelukseen. Hän näytteli tärkeää roolia vapaa-ajan viettossamme. Pelasimme Tukholman **Suomi-seuran** lentopallojoukkueessa, kävimme kuntosalilla ja muutenkin olimme aika paljon yhdessä.

Kaiken kaikkiaan voin sanoa, että kaksi vuotta Tukholmassa oli yksi parhaista kausista elämässäni: stressitön työ, hienot työtoverit, ystävällinen seurakuntayhteisö ja Tukholman loistava kulttuuritarjonta.

– Joel Niininen

Tukholman ruotsalainen adventti-kirkko (kuva Paul Sundqvistin siunaustilaisuudesta v. 2013).

– Oooh! sanoi Ester Gille 1949 saliin astuessaan. – Kaunein tuntemani adventtikirkko, sanoo seurakunnan pastori **Berny Carlsson** 2015. Mantelinkukka-aiheet (ks. Jer. 1:11, 12) lampetit käännettiin 1980-luvun kunnostustöiden yhteydessä seinään päin. Toivotavasti Herra yhä ”valvoo” seurakunnan sisäistäkin tilaa eikä vain kirkkotilan seinä.

MAAGINEN KIVI

Kuuntelin Ruotsin Radion P1:n kulttuuriohjelmää. Toimittaja kyseli kahdelta pikkutyöltä heidän suosikkisarjakuviaan.

– Aku Ankka ja Goljat, vastasi toinen tytöistä.

Entä jos saisit valita vapaasti sarjakuuvan aiheen – mikäähän se olisi?

– Sellainen maaginen kivi, tyttö vastasi, semmoinen kivi, joka ei olekaan kuollut, vaan alkaa elää.

Niinpä niin, sellainen kivi kun olisi – kun olisin. Silloin en lojuisi kompastuskivenä toisten tiellä, vaan täyttäisin paikkani yhteiskunnassa ja seurakunnassa rakentumassa yhdessä muiden kanssa ”elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi” (1. Piet. 2:5). Kun rakennuksen kulmakivenä tai huippukivenä on itse Kristus Jeesus, niin hänessä ”koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa” (Ef. 2:20-21). – Ari Laitinen

KUVA:ARI LAITINEN

Daavidin linnoituksen muureja Jerusalemissa. Temppeli jäi ”asujaansa vaille” (Matt. 23:38, 39) eikä temppelistäkään jäänyt ”kiveä kiven päälle” (Luuk. 21:6), mutta Herra lupaa: ”Minä palaan -- ja asun Jerusalemissa”. ”Mahtavat kansat ja kansanjoukot” lähtevät ”etsimään armoa” sieltä, koska ”Olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne” (Sak 8:3, 21-23).

Löytääkö ihminen, joka ”etsii armoa”, Jumalan läsnäolon seurassamme?

Tienviittana Jeesuksen luo

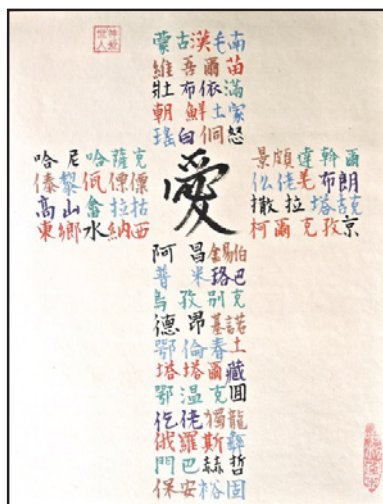

KUVA:SIINIKKA MAKVIERIKKO

Jeesus olisi voinut valita pappeja työssä jatkajiksi, mutta hän tuntee ihmisen luonteen ja ajatusmaailman. Pyhän Hengen johtamina nöyrät, koulua käymättömät kalastajat olivat sopivampia.

”Te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto -- julistaaksenne sen jaloja tekoja, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa” (1 Piet. 2:9).

Jeesus toivoo, että hänen pelastamansa ”lapset” kohtaavat niitä kadotettuja, jotka Pyhä Henki on saanut tuntemaan syntisyytensä. Saatana riemuitsee, jos pelkäämme rukoilla jonkun syntisen

KUVA:ARI LAITINEN

Tienviitat ristille ovat monelle hepreaa ellei peräti kiinaa. ”Ellette puhu selvää kieltä -- sananne haihtuvat taivaan tuuliin” (1 Kor. 14:9). Piktogrammi ristin keskellä tarkoittaa: ’rakkaus’.

”Nyt oli jäljellä enää yksi, hänen rakas poikansa. Tämän hän lähetti vuokraajien luo viimeiseksi ajatellen: ’Minun omaan poikaani he eivät sentään uskalla koskea.’ Mutta nämä sanoivat toisilleen: ’Hän on perillinen. Tapetaan hänet, niin perintö on meidän.’ He ottivat hänet kiinni, tapoivat hänet ja heittivät ulos viinitarhasta.” (Mark. 12: 6-8).

”Neuvoston jäsenet --- ymmärsivät, että Jeesus oli verstaussessaan puhunut heistä” (Mark.12:12; Jes. 5:1-8). Juuri tässä yhteydessä Jeesus sanoi: ”Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulmakivi (Mark. 12:10). Sama Psalmi, jota hän lainaa (Ps. 118:22), sanoo: ”Tämä on Herran portti, josta vanhurskaat saavat käydä” (Ps. 118:20).

Kuvan portissa huippukivi pitää holvin koossa. Jeesus vertaa merkitystään pelastustyössä huippukiveen tai kulmakiveen. Jos se otetaan pois, koko rakennelma sortuu. Kaikki, jotka koskaan pelastuvat, pelastuvat hänen ansiostaan. Abraham ”lunastettiin” (Jes. 29:22). Pakanat ”okstettiin” jaloon puuhun ”armahdettuina” (Room. 11:17, 30). ”**Samalla** tavoin he [juutalaiset] ovat nyt olleet tottelemattomia, jotta **myös heidät armahdettaisiin**” (Room. 11:31).

puolesta ja tämä siten jää vaille anteeksiantoa.

Miehelläni Paavolla on 11 sisarusta, ja heillä aviopuolisot. Usein olemme yhdessä syntymäpäivinä koolla suurella joukolla. Sellaisissa tilaisuuksissa olen saanut kertoa heille Jeesuksen uhrista syntiemme sovituksiksi.

Talvella 2013 Paavon vanhimman veljen vaimolla todettiin syöpä. Kun menimme kesällä heitä tervehtimään, vaimo pyysi minua rukoilemaan puolestaan. Kysyin: – Haluatko saada syntisi anteeksi uskoen, että Jeesus on ne sovittanut ristipuulla? Kun vastaus oli myönteinen, rukoilin sitä, mitä hän halusi rukoil-tavan. Sanoin myös hänelle, että hän voi joka päivä itse pyytää syntejään anteeksi Jeesukselta.

Kun saman vuoden syksyllä soitin hänelle, hän kertoi syövän uusiutuneen. Mutta hän oli niin valmistautunut siihen,

että hän sanoi voivansa kuolla, koska oli vapaa synnin paineista. Joulukuussa tuli kutsu hautajaisiin. Olin murheellinen, mutta toisaalta iloinen, että olin saanut johtaa hänet armoistuimen luo.

Saatana ei pääse iloitsemaan myöskään poikani Erkin, äitini eikä Paavon äidin kuolemasta, sillä sain armon olla heidänkin puolestaan rukoilijana ja ohjaajana Jeesuksen luo.

Meillä jokaisella on omaisia ja tuttaviva, jotka tarvitsevat johdatusta Jeesuksen tuntemiseen ja armon saamiseen. Rukoilkaamme, että voisimme olla Jeesuksesta ja pelastuksesta todistajia siellä missä vaikutamme, ja että saisimme rohkeutta Jeesuksen asian eteenpäin viejinä Pyhän Hengen ohjauksessa ja läsnä ollessa. Jeesus iloitsee jokaisesta syntisestä, joka tekee parannuksen. Rukoilkaamme Jeesuksen luonnetta itsellemme.

– Vieno Piironen

Kapteeni kutsuu

Lento 4U9525 Barcelona–Düsseldorff päätyi murskana Ranskan Alpeille 24.3.2015. Ennen törmäystä kapteeni pyrki takaisin ohjaamoon, josta oli hetkeksi poistunut. Sisällä olevan perämiehen epäillään manuaalisesti aktivoineen järjestelmän, joka pitää oven lukittuna vähintään viisi minuuttia avainkoodin antamisen jälkeenkin. Kapteeni koputti, jyskytti, huusi ja yritti saatavissa olevin apuvälinein murtautua sisään. Turhaan. Turvajärjestelmässä oli yhden ihmisen tietoisien (?) valinnan kokoinen aukko.

Germanwings-yhtiön koneen mustan laatikon tallenteella matkustamosta kuuluu huutoa putoamista edeltäneen viiden minuutin ajan. 150:n elämän viisi viimeistä minuuttia. Nyt pelastusmiehistö taistelee kelloa vastaan näiden 150 ihmisen rippeiden keräämiseksi rinteiltä, sillä DNA-tunnistamisen (ol-lakseen luotettava) täytyy tapahtua tietyn ajan sisällä.

– Teemme kaikkemme, että omaiset saisivat perheenjäsenensä takaisin, sanoo Ranskan poliisin rikosteknisen tutkimuslaitoksen vt johtaja, **Patrick Tournon**. Tähän mennessä 400-600 ruumiinosasta on voitu varmistaa noin 70-80 uhrin henkilöllisyys (*Die Welt* 28.3.2015; *Expressen* 29-30.3.2015; *DN* 30.3.2015).

Maailman ruhtinas on kytenyt ihmiskunnan tuhon törmäyskurssille. Jokaisen ”matkustajan” sisäiselle näytölle on naputeltu Kapteenin kutsukoodi (Sak. 12:1; Ilm. 22:17). ”Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku -- avaa” (Ilm. 3:20). Kutsua voi manuaalisesti, omilla valinnoillaan, vastustaa (Apt. 7:51). Ketään ei pakoteta. Mutta Jumala etsii intensiivisesti. ”Teidät poimitaan talteen jyvä jy-

Lähdetään kotiin

Esitän tässä matkasuunnitelman, johon yhdessä rakkaittesi kanssa olet tervetullut. Matka suuntautuu halki avaruuden, ohi miljoonien tähtien. Matkalle pääsevät mukaan sekä elossa olevat että jo poisnukkuneet. Matkalippu on jo lunastettu. Se on maksettu Golgatalla. Lippu annetaan armosta. Ethän hylkää tarjousta?

Miten ja milloin tämä matka alkaa?”Tahdomme, veljet, teidän olevan selvillä siitä, mitä tapahtuu kuoleman uneen nukkuville, jotta ette surisi niin kuin nuo toiset, joilla ei ole toivoa. Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut kuoilleista, niin kuin me uskomme, silloin Jumala myös on Jeesuksen tullessa tuova poisnukkuneet elämään yhdessä hänen kanssaan. Ilmoitamme teille, mitä Herra on sanonut: Me elossa olevat, jotka saamme jäädä tänne siihen asti kun Herra tulee, emme ehdi poisnukkuneiden edelle. Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuodon kuuluessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan” (1 Tess. 4:13-18).

Matka alkaa, kun Kristus tulee. Silloin ei ole huolta asunnosta eikä ruoasta. Riidat ja erimielisyydet ovat poissa. Kaikki entinen on mennyt. Valoisuus täyttää matkajien mielen heidän kiitäessään kohti taivaskotia. Kielten sekoitus on ohi. Kaikki ymmärtävät ja rakastavat toisiaan.

Ikuisuus ei mahdu mielikuvitukseemme. Matkan ihanuus ei ole vain avaruuden väriiloistossa, vaan myös pysähtymisissä muihin maailmoihin seurustelemaan lankeamattomien olentojen kanssa. Huippukohta on nähdä Jumala kasvoista kasvoihin, Vapahtaja sellaisena kuin hän on, lävistettyine käsineen, jotka ovat parantaneet niin monta sairasta ja armahtaneet niin monta syntistä. Tulethan mukaan! – *Ossi Frondellius*

vältä” (Jes. 27:12) – kaikki, joiden sydämes-tä löytyy hivenkin uskon DNA:ta. Mutta se ei ole Kapteenin vallassa. Hän voi vain kolkuttaa. – *SM*

Kevään 2015 vierailijoita

11/4 Bobby Sjölander
25/4 Taisto Hillberg
16/5 Arja ja Onni Rytönen

Raamatuntutkistelu klo 10, jumalanpalvelus 11.15, Vierailijoiden mahdollisesti pitämä iltapäivätilaisuus klo 13.30.

Paikka: Olof Palmes gata 25, 1. krs, Tukholma.

Tiedustelut: sihteeri *Tuulikki Hagström*
08-500 81 907

Ks. ilmoitukset *Ruotsinsuomalainen*-lehdessä s. 3

Kotisivu: www.ylasali.se

YLÄSALI on Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan yhteyslehti, johon kuka tahansa voi lähettää kirjoituksia. Kunkin jutun sisällöstä vastaa kirjoittaja. Toimituksella on oikeus muokata tekstiä.

Tilaukset & osoitteenmuutokset kirjallisesti tai netissä.

Puheet myös kotisivulla tai CD-tallenteina.
puh. 08-500 81 907

180 VUOTTA KALEVALAN KASVATTAMA? Suomen kansalliseepos, *Kalevala* (koonnut **Elias Lönnrot**), julkaistiin 1835, laajennettu laitos 1849. Kasvattiko kansa Kalevalan, vai Kalevala kansan? Äärimmäisissä olosuhteissa, näännyksissään, kylmissään ja kylissä kaltoin kohdeltuna, katastrofaaliselta sotaretkeltä palatessaan huikentelevainen seikkailija, Lemminkäinen, sanoo:

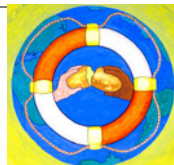
”Noin sanoi minun isoni./ noin sanon minä itseki./ varjele, vakainen Luoja./ kaitse, kaunoinen Jumala, /auta armokourallasi, /väkevällä vallallasi./--/ Ole ainaisna apuna./ vakaisena vartijana./ ettei poika pois tulisi./ emon tuoma erkaneisi/ Luojan luomalta la’ulta./ Jumalan sukeamalta!”

Rukoiltuaan Kaukomieli tekee sitten sen, minkä suomalainen on aina joutunut tekemään: ”Siitä lieto Lemminkäinen./ itse kaunis Kaukomieli./ laati huolista hevoset./ murehista mustat ruunat./ päätset päivistä pahoista./ satulat salavihoista./ Hyppäsi hyvän selälle, hyvän laukin lautasille: ajoa remuttelevi/ Tieran tuttavan keralla./ --/ luoksi ehtoisen emonsa./ tykö valtavanhempansa.”

Lars ja Mats Huldénin ruotsinnos (Atlantis, 1999) tekee sisällön vielä konkreettisemmäksi, kun runomitan alkuosinnut ja toistot eivät tuudita ”musiikillaan”. Jotain häviää, mutta jotain uutta tulee tilalle. Suosittelen. — SM

SUOMALAISEN SEURAKUNNAN HJÄLPAKTION 2014 ylitti 50.000 kr:n rajan. Superkerääjät, **Tuulikki Hagström** ja **Liisa Melto**, keräsivät molemmat reilusti yli 10 000 kr. **Vieno Roine** ahkeroi pronssille. Anonymimin lahjoittajan 20 000 kr kruunasivat tuloksen. Kiitos kaikille kerääjille ja lahjoittajille! Koko Ruotsin tulos oli keräyksen 95-vuotisen historian ennätys: 2 425 725 kr.

ADRA Hjälpaktion Tiedonantoihin
Plusgiro 90 07 21-2 n:o 35
Bankgiro 900-7212 (Suomal. srk:n tunnus)

Lemminkäisen äiti joutui kokoamaan poikansa kappaleita Tuonelan joesta niin kuin pelastusmiehistö lennon 4U9525 matkustajia Alpeilta. Äiti sai pojan elävänä takaisin, uhrien omaiset eivät.

Pitäkäämme huolta toinen toisistamme ja kannustakaamme toisiamme rakkauteen ja hyviin tekeihin.

— Hepr. 10:24

Kukin antakoon sen mukaan kuin on miellessään päättänyt, ei vastahakoisesti eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.

— 2 Kor. 9:7

Mitä risti maksaa?

HORISONTTI

Tiesitkö, mitä väestöryhmää vainotaan tänään eniten eri puolilla maailmaa? Vastaus kuuluu: kristittyjä. Hautakiviä kaadetaan, kirkkoja tuhotaan, ristejä rikotaan, puhumattakaan siitä, että kristittyjä siepataan, vangitaan ja tapetaan, varsinkin muslimi- ja hindualueilla.

Ristin pitäminen näkyvästi esillä ei ole välttämättä viisasta edes Lähi-Idän ainoassa demokratiassa. Hiljattaisella Israelin-matkalla asuimme Jerusalemissa kirkkomme päämajan vierashuoneessa. Kadulta saapuvan huomio kiinnittyi messinkikilpeen, jossa kirkkomme logosta puuttuu risti. Se, mikä tilapäisestä kävijästä saattaa tuntua hätävarjelun liioittelulta, on varmasti kilven tilaajalle arjen realismia, totisinta totta. Ääriaineksia ei pidä ärsyttää. Viisas varautuu vaikeuksiin.

Asenteet kristityiksi tunnustautuvia kohtaan ovat muuttuneet meillä Pohjolassakin. Siellä missä musliminaisen huntu eli burka hyväksytään mukisematta, saattaa risti kaulassa aiheuttaa kummastelua. Jokaiselle työpaikalle ei Ruotsissa tämä uskomme symboli avoimesti esillä ole menemistä.

Pitkin hampain joudumme hyväksymään, että pelastukseemme vertauskuva, risti, on tämän ennepä kristillisen maan asukkaille tänään jotakin täysin muuta kuin aikoinaan Paavalille: ”Minä taas en ikinä tahdo kerskailla mistään muusta kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ristikästä” (Gal. 6:14). On risti toki meillekin myös häpeän tunnus, loukkaava asia. Miten me laulammekaan: ”Vanha risti, vaikk’ vuossadat vierivät pois, yhä tunnus on häpeän sen ...”. Minkä häpeän? Meidän yhteisen syntisyytemme häpeän, sen jonka Jeesus kantoi puolestamme. Siksi voimme päättää laulun sanoihin: ”Sitä ristiä rakastan, siinä voittovoimani mun, kunnes Herrani vaihtava on ristini kruunuhun”. Ristillä on hintansa ja siksi myös arvonsa.

Pääsiäisen suuri ilo on siinä, että ristin tie ei päätykään Golgatalle, vaan että ylösnousseen Kristuksen omina ”pääsemme myös osallisiksi samasta kirkkaudesta kuin hän” (Room. 8:17).

– Ari Laitinen

KUVA-ARI LAITINEN

”Jerusalem, Jerusalem!” voihkaisi Jeesus kaupungin kohtaloa ajatellessaan (Matt. 23:37-38). Temppelivuorelle v. 691 nousseen Kalliososkeijan katolla oli 1099-1187 puolikuun sijasta risti. Israelin lippu liehui siellä muutaman tunnin 1967, mutta poistettiin liian provosoiavana. Nyt alueelle ei saa viedä mitään esineitä, joissa on piirtoakaan heprean kielen kirjoitusta. Moskeija on islamin kolmanneksi pyhin paikka Mekan ja Medinan jälkeen.

Uudesta Jerusalemissa Johannes kirjoittaa: ”Temppeliä en kaupungissa nähnyt” (Ilm.21:10,22). Nimi säilyi.